

støttelse af Hjelpekasserne. Denne stærke Begrænsning af Understøttelsen og det Baand, man herved lægger paa Hjelpekassernes hidtidige Bevægelsesfrihed, kan vi fra vor Side aldeles ikke være med til. Det samme Mindretal i Udvalget har derfor stillet det samme Ændringsforslag her til som ved tidligere Behandlinger her i Tinget, gaaende ud paa, at 2det Stykke i § 4 udgaar. Endvidere maa vi overfor den Ændring, der er vedtaget i Landstinget, og hvorved Overflytning fra Fattigvæsenet til Hjelpekasserne saa godt som umuliggøres, ogsaa opretholde vort tidligere Forslag om, at Overflytning fra Fattigvæsenet til Hjelpekasserne uden videre kan foregaa. Vi maa indtrængende bede Tinget om at slutte sig til dette Standpunkt, der er i god Overensstemmelse med, hvad der i Øjeblikket er gældende Lov.

Den ærede Ordfører (S. Frederiksen) anførte, at ved Gennemførelsen af Lovforslaget om Understøttelse til Børn af Enker vilde Hjelpekasserne faa en hel Del Midler til Raadighed, som nu var bundne til Enkebørnenes Forsørgelse, og det er naturligvis rigtigt, men dette kan dog aldeles ikke bevirke, at man derfor ikke skulde forhøje det Statstilskud, som maa ydes Hjelpekasserne til Fortsættelse af deres hidtidige saa fortjenstfulde Virksomhed. Den ærede Ordfører maa jo vide — det er oplyst i det af Ministeren forelagte Lovforslag —, at det samlede Understøttelsesbeløb for samtlige Hjelpekasser i Landet for det sidst foreliggende Regnskab var opgjort til 1,282,437 Kr. Nu nævnedes den ærede Ordfører, at af disse Penge var ca. 300,000 Kr. gaaet til Enkerne. Tilbage bliver alligevel op imod ca. 1. Mill. Kr. Det nuværende Statstilskud udgør 250,000 Kr., og man vil deraf se, at selv om Hjelpekasserne slipper af med denne Udgift til Enkeunderstøttelsen, bliver man ikke i Stand til ved Hjælp af et Tilskud af 250,000 Kr. fra Staten at yde Kommunerne den Trediedel, som de har Grund til, ifølge den hidtil gældende Lov, at forvente fra Statskassens Side. Derfor maa vi, det samme Mindretal, gentage vort Forslag om, at Statstilskuddet forhøjes fra 250,000 til 500,000 Kr.

Jeg skal, idet jeg altsaa maa protestere imod den ærede Ordførers Udtalelse om, at Lovforslaget, som det nu foreligger fra Landstinget, betyder et Fremskridt, indtrængende bede Tingets Medlemmer om at slutte sig til Mindretallet i denne Sag, og De bør navnlig gøre det, fordi de nuværende Hjelpekasser jo ikke alene har udrettet

meget godt for fattige Enker og fattige syge, men navnlig fordi de har ydet en uvurderlig Støtte til de saakaldte kronisk syge, til dem, der er allerulykkeligst stillede i vort Samfund, naar de tilmed — og man maa forudsætte, at det er den Slags Folk, der her er Tale om — er fattige. Disse Mennesker bliver ganske udelukket fra at faa Hjælp af Hjelpekasserne i Fremtiden, for saa vidt den af mig tidligere omtalte Bestemmelse i § 4 om en Begrænsning af Understøttelse til 180 Kr. i 18 Maaneder bliver vedtaget. Jeg vilde meget beklage, om Mindretallets Ændringsforslag skulde blive forkastet, det betyder for den Gruppes Vedkommende, som jeg tilhører, at vi saa ikke kan stemme for Lovforslagets endelige Vedtagelse.

P. Munch: De Ændringsforslag, vi har været med til at stille, er de samme, som tidligere har været til Behandling her i Tinget. De er den Gang blevet motiveret, og de er ogsaa blevet begrundet gennem forskellige Udtalelser af den foregaaende ærede Taler (Andreassen). Jeg skal derfor ikke indlade mig paa nogen som helst Begrundelse deraf paa dette fremrykkede Tidspunkt, men blot sige, at jeg mener, at hvis disse Ændringsforslag vedtages, er Lovforslaget et virkeligt Fremskridt, der giver Betingelser for en videre Udvikling af den meget nyttige Institution, som Hjelpekasserne er. Hvis disse Ændringsforslag ikke vedtages, er Lovforslaget i hvert Tilfælde intet Fremskridt. De smaa Forbedringer, der kan være hist og her deri, opvejes af Tilbage-skridtene, der snarest maa siges at være større, og i hvert Fald Fremskridt bliver Lovforslaget da som Helhed ikke. I disse Dage, hvor vi behandler saa mange Lovforslag, tror jeg oprigtig talt, at der kunde være Grund til, hvis dette Lovforslag skal have den Karakter, som det efter Flertallets Forslag vil faa, at lade det blive liggende. Det er ikke værd at vedtage, og hvis vort Ændringsforslag ikke vedtages, vil vi ikke deltage i Afstemningen over Lovforslagets endelige Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg mener, at som Lovforslaget nu foreligger, indeholder det forskellige rent praktiske Forbedringer, f. Eks. for saa vidt angaar Bestemmelser med Hensyn til Valg osv. hvad der jo ikke har været nogen Uenighed om. Derimod har der paa enkelte Oræder været nogen Uklarhed over, hvorlede den gældende Lov vilde være at forstå. Der har været forskellige Fortolkninger af den. Man har nu søgt at fastslaa forskelle